

Amelias Eventyrklub

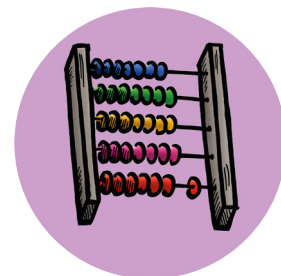
MØDE 4, 5 OG 6

Møderne her er en tilføjelse til materialet fra august 2023.
Find alt fra Amelias Eventyrklub på

[FDF.dk/inspiration/amelias-eventyrklub](https://fdf.dk/inspiration/amelias-eventyrklub)

Siri

DAGENS TEMA: FORSKELLIGHED

Siri er hovedperson på dette møde, hvor I skal arbejde med temaet "forskellighed".

Piltene skal lave to forskellige aktiviteter, som lærer dem, at det er okay at være anderledes og unikke, og at alle mennesker er unikke på hver deres måde, og at det er helt normalt.

INDLEDENDE HISTORIE

Kære FDFere

Mit navn er Siri, og jeg er ven med Amelia og de andre i ekspeditionen, som I måske kender. Vi er en flok opdagelsesrejsende, der tager ud på eventyr og løser vigtige opgaver undervejs. Vi rejser altid i Skippers – ja, det hedder vores kaptajn altså – i Skippers gamle ballonbus, hvor alle har en vigtig rolle ombord. Stroganoff er kok, Pil er mekaniker, Jungmand er jungmand og Amelia er leder af vores gruppe. Jeg er den eneste, der ikke rigtig har en opgave.

Jeg vil fortælle jer en historie fra vores seneste rejse. Det er en historie, som er lidt svær for mig at fortælle, for jeg følte mig ikke særlig sej. Nej, faktisk følte jeg mig en smule dum, men historien endte heldigvis godt, så nu vil jeg prøve at fortælle den:

Vi var ude at flyve i bussen på vej mod et nødvarsel, som jeg havde opfanget på min radar. Det var ude over Stillehavet. Selvom vi satte fuldt tryk på motoren, var det stadig en dagsrejse væk, så Skipper tog nattevagten, mens vi andre sov. Klokkeren var 06.43, da jeg blev vækket, som jeg plejer, af fuglefløjt fra mit elektroniske armbåndsur. Jeg lå i min køjeseng bagerst i ballonbussen, og fra overkøjen kunne jeg høre Jungmand brumme:

"Siri, kvæl den pip-gok-gale-pipfugl! Det er alt for tidligt. Du står jo op, før anden får sko på!"

"Ja ja, Jungmand. Jeg slukker den nu, og ænder går altså ikke med sko," hviskede jeg.

"SHHHHH," tyskede Jungmand tilbage.

Jeg listede ud af sengen. Jeg er altid stået tidligt op, men de andre siger, jeg er skør. Jeg gik hen til min hynde, hvor mit tøj ligger snorlige, sorteret efter farve. Det er ikke så svært, for jeg går kun i lilla og grønt tøj, men jeg elsker, når tingene er i orden. Jeg fik engang en gave af Pil – hun er vores bomstærke mekaniker i besætningen.

"Det er en orange kedeldragt," sagde Pil. "Magen til min. Der er plads til masser af værktøj, og det gør ikke noget, hvis den bliver beskidt. Du behøver heller ikke gå i de samme kedelige farver, som du plejer."

"Men Pil, jeg kan altså bedre lide at sidde ved computeren end at rode med værktøj," svarede jeg.

"Visse, vasse," sagde Pil. "Man får firkantede øjne af altid at sidde ved en skærm."

Jeg tænkte mig om. Måske havde Pil ret. Jeg var også den eneste, der brugte så lang tid ved computeren. Måske skulle jeg prøve at være lidt mere som Pil. Jeg gik med kedeldragten én dag for at gøre Pil glad. Nu ligger den foldet pænt sammen bagerst i skabet.

Da jeg havde fundet mine grønne yndlingsbukser og en lilla trøje, gik jeg ud i kabyssen – sådan kalder man køkkenet på et skib. Lyden af skrاملende gryder og pander blandede sig med en operasyngende skæreblander-stemme.

"FAFNER, DER WILDE WURM! Åh, er det dig, Siri? Guten Morgen. Kom og få dig et par af mine hemmelige bayerske pandekager," sagde Stroganoff. Han er vores tyske kok.

"Godmorgen, Stroganoff. Jeg er ikke så glad for pandekager, og du ved jo godt, jeg ikke kan få en bid ned om morgenen. Jeg står jo op og spiser natmad i stedet for," sagde jeg undskyldende.

”Jeg tror bare, jeg går ud og tjekker mine computerskærme.”

”Siri, jeg kender ingen, der spiser så mærkeligt som dig. Vil du ikke bare én gang prøve at spise morgenmad med os andre?”

Vennerne i besætningen begyndte at fylde kabyssen.

”Godmorgen, venner,” sagde Amelia og satte sig ved bordet. ”Wow, det ser lækkert ud, Stroganoff. Må man bare spise løs?”

”Ja, Amelia. Tag til du revner,” svarede Stroganoff. Jeg havde mest lyst til at tjekke mine computerskærme, men måske skulle jeg prøve at spise lidt ligesom de andre. Alt det her fik mig til at føle mig lidt forkert.

Også Skipper og Pil satte sig og tog for sig af pandekagerne. Til sidst kom Jungmand ind med hunden Balder i favnen.

”Hva’, skal du også have pandekager, lille Balder-Basse?” spurgte Jungmand.

Jeg kiggede på de andre og på pandekagerne. Jeg følte mig helt udenfor. Hvorfor kunne jeg ikke bare sove længe som dem eller gå i normalt tøj og spise morgenmad? Til sidst blev det hele for meget for mig, så jeg sprang op fra bordet, så tallerkner og kopper dansede. De andre kiggede måbende på mig.

”Er der noget galt, Siri?” spurgte Stroganoff og lagde sin store lab på min skulder.

”I er alle sammen så normale. I vil alligevel ikke kunne forstå, hvordan det er at føle sig anderledes som mig,” sagde jeg og så ned i bordet. Stroganoff kiggede på mig og sagde:

”Siri, det er fantastisk, at du er den, du er. Vi har netop brug for en som dig her på skibet. Det er vigtigt, at vi kan forskellige ting. Jeg har faktisk to opgaver, der kan vise det. Kom, lad os prøve dem alle sammen.”

Stroganoff fandt et spil frem, og vi gik i gang. Jeg vil gerne udfordre jer FDFere til at prøve spillet, og bagefter kan I lege Stroganoffs leg. Prøv engang, det er faktisk ret sjovt.

DAGENS AKTIVITETER

Aktiviteterne på dette møde er inspireret af spil og leg. I skal først spille en variant af det klassiske spil SET, og derefter skal I prøve en alternativ form for sten-saks-papir.

MATERIALER

Printet og udklippet SET-spil
(1 sæt pr. gruppe á 2-8 pille)

HENT SET-SPILLET

HER

FØRSTE AKTIVITET KORTSPILLET SET

Dagens første aktivitet tager udgangspunkt i kortspillet SET, som handler om at finde enten ligheder eller fuldstændig forskellighed blandt kortene.

Inden spillet begynder, lægges 12 kort på bordet. Alle kortene har tre egenskaber: symboler, antal og farver. Herefter gælder det om at danne et sæt med tre kort.

Enten skal de tre kort have den samme egenskab, fx den samme farve, eller også skal de tre korts egenskab være helt forskellige, fx tre forskellige farver.

Når man danner et sæt, skal man altså kun kigge på én af egenskaberne. I kan prøve at gøre spillet sværere ved at samle sæt med to eller alle tre egenskaber. Den pilt, som finder sættet, får de tre kort, og der lægges tre nye ud. Sådan fortsætter spillet, indtil alle kortene er blevet brugt, eller I beslutter, at spillet er slut.

Den pilt, der har samlet flest kort, har vundet. I kan sagtens spille flere gange, så alle når at forstå spillet.

TIL LEDEREN

Der kan være 2-8 spillere til et sæt kort. Så alt efter antallet af pilte og ledere skal I sammensætte én eller flere grupper. Det er en fordel, at der er en leder, som kan hjælpe piltene i gang, i hver gruppe.

ANDEN AKTIVITET STEN-SAKS-PAPIR

Dagens anden aktivitet er baseret på den velkendte leg sten-saks-papir. I denne udgave gælder det dog om at være alene, altså unik.

Alle piltene med undtagelse af én er på samme hold. De skal blive enige om, hvilken af de tre ting, de vil vise. Samtidig skal den ene pilt også bestemme sig for, hvad personen skal vise. Det gælder nu for den ene pilt om at forblive unik så længe som muligt ved at vinde over gruppen. Samtidig gælder det for gruppen om at vinde over den ene pilt.

Når alle er klar, mødes den ene pilt og gruppen af pilte og slår sten-saks-papir. Hvis den ene pilt vinder, går de lidt på afstand af hinanden og vælger igen til næste runde. Hvis gruppen vinder,

TIL LEDEREN

Aktiviteten kan varieres meget i forhold til varighed. Hvis I har brugt lang tid på at spille SET, kan I nøjes med et par hurtige runder, mens I kan nå mange flere, hvis I har tid tilovers.

Hvis I er mange pilte, kan I sagtens dele jer i flere grupper, så piltene får mere plads til at deltage i legen.

bliver den ene pilt en del af gruppen, og der vælges en ny til at være alene.

AFSLUTTENDE HISTORIE

Da vi var færdige med at spille og lege, sad vi grinende ved bordet, og jeg havde fået mit gode humør tilbage.

”Øhh, venner. Nu vil jeg altså ikke ødelægge den gode stemning, men der er en lampe, som blinker,” sagde Jungmand og pegede ind i maskinrummet.

”Nødvarslet! Vi må være tæt på nu,” sagde Skipper og løb ind til lampen. Vi andre fulgte efter. Skipper kiggede på skærmen og kløede sig i skægget.

”Jeg fatter ikke en pløk af, hvad der står,” sagde han.

”Det ligner en slags kode. Lad mig prøve at se,” sagde jeg og gik frem. Tallene på skærmen blinkede til mig, men hvad betød de?

”Vent lidt. Jungmand, prøv at tænde for bus-radioen.”

”Skal vi høre musik nu, Siri?” spurgte Jungmand og tændte for radioen.

”Nej, ikke musik. Prøv at indstille radioen på skærmens frekvens.”

”Nu er det mig, der ikke forstår en pløk. Vil du have mig til at skifte kanal? Hvad med P3?”

Jeg gik hen til radioen og indstillede frekvensen. Det skrattede og spruttede, men pludselig kunne vi høre en velkendt stemme.

”S-O-S. S-O-S. Det er fedtegreven her, den modigste mand i Coratia. Jeg blev lidt overmodig og svømmede for langt ud, og nu er jeg strandet på den her forladte flådebase. Kom og find mig.”

Skipper greb den gamle mikrofon på instrumentbrættet og sagde:

”Kalder Fedtegreve. Vi hører dig klart og tydeligt – takket være en person, der har bedre styr på teknik, tal og koder end nogen anden på skibet. Vi dykker ned og redder dig nu, og det kan du takke

Siri, ekspeditionens teknik-ekspert for.”

Jeg blev glad, da han sagde det. Jeg er ikke som de andre, men jeg kan nogle andre ting. Hvor er det godt, at vi er forskellige.

BØN

Kære Gud, tak for at hjælpe os til at finde modet til at være os selv. Tak for at hjælpe os med at være os selv og hjælpe os med at se det unikke og smukke i alle – både dem vi kender, dem vi ikke kender og ikke mindst os selv. Fadervor ...

SANG

Her fik vi lov at være (nr. 34 i March og lejr) eller
Man er som man er (nr. 86 i March og lejr)

STROGANOFF

DAGENS TEMA: TÅLMODIGHED

På dagens møde skal I hjælpe Stroganoff med at få styr på sine vigtige køkkenredskaber, for han er kommet til at ødelægge sin holder til dem. Piltene skal hjælpe hinanden, vente på hinanden og være tålmodige for i fællesskab at lave nye holdere til køkkenredskaberne.

Undervejs kan I også træne piltenes tålmodighed med en klassisk leg.

INDLEDENDE HISTORIE

Guten Tag, kære FDFere

Mit navn er Stroganoff, og jeg er kok her på vores fantastiske ekspedition. Du har måske hørt om Amelia og alle de andre? Jeg har en historie, jeg gerne vil dele med jer, hvis I er klar på det? Det var godt.

På vores sidste mission fik vi et nødvarsel, som Siri opfangede. Det kom fra en gammel flådebase ude i Stillehavet. Her sad vores gamle ven Fedtegreven. Han er klædt i brunt tøj, har en gammel slidt krone på hovedet, og man får fedtede hænder, hvis man giver ham hånden. Vi mødte ham første gang, da vi var på det særlige sted Coratia.

Da vi landede på flådebasen, blev han så glad, at han løb os i møde og gav os alle en stor, fedtet krammer. Det blev for meget for vores gamle kaptajn, Skipper. Han er ikke så god til følelser, som han siger. Pil, vores mekaniker, var meget interesseret i den gamle flådebase, og hun ville ud for at se, om hun kunne finde nogle reservedele til den ballonbus, vi flyver rundt i.

”Ja, lad os da alle sammen gå på opdagelse, nu vi er landet her,” sagde Amelia. Hun er FDFer ligesom jer, og hun er altid så nysgerrig.

”Tag I bare afsted,” sagde jeg. ”Jeg bliver her og fylder lidt mad på vores fedtede ven. Men bliv nu ikke for længe væk. Jeg hader at vente!”

Da de andre i ekspeditionen var gået, skævede jeg over til Fedtegreven. Hans kinder var indsunke, og hans før så fede lår var nu tændstiktynde – men han havde stadig sit fedtede glimt i øjet.

”Hvad glør du på, din tyske konditor. Er det fordi jeg har tabt mig lidt?” hvæsede han og hev op i bukserne, der truede med at falde ned.

”Vi må vist hellere få fedet dig op med det samme. Ellers kan de andre fedtfældfolk ikke genkende dig, når vi flyver dig hjem igen,” svarede jeg.

”Den er jeg med på. Hvor skal vi starte?” spurgte Fedtegreven.

Jeg kiggede på hans store, fedtede hænder. De ville skabe flere problemer, end de ville hjælpe, i et køkken.

”Sæt dig nu bare ned og slap af, så ordner jeg det hele.” ”Så går du heller ikke i vejen ...” Det sidste turde jeg ikke sige højt.

”Hva’ba? Jeg har selv været hushovmester i mine unge dage, da jeg sejlede på skonnerten Jonna. Tror du ikke, jeg kan bikse en skipperlabskovs med syltede rødbeder sammen?” spurgte Fedtegreven fornærmet.

”Jovist, det kan du måske nok, men du er gæst her, og gæster laver ikke mad. Nein!” svarede jeg bestemt.

”I tyskere har nu nogle skøre skikke, men lad gå da. Så lukker jeg øjnene og nupper en morfar imens.”

Jeg gik i gang i køkkenet og gjorde alting klar. Nu skulle han smage rigtig mad:

Til forret en lækker vandgrød lavet på Stillehavsvand med ”crunchy” tang på toppen.

Til hovedret min berømte forlorne skildpadde sin carne-stuvning serveret med kogte mågeæg, som

jeg havde lånt fra Skippers kælemåges rede.

Og til dessert en omgang gammeldags æblekage som min Oma (min mormor), hun lavede den. Det skulle nok vise ham, hvad god mad er.

Jeg gik i gang ved gasblussene, og det gik godt. Gryderne snurrede, ovnen dampede, og jeg sang lidt opera, mens jeg stegte tangen. Fedtegreven vågnede af min sang og kom over for at kigge. Jeg gav ham en skål med forretten, og han kastede sig over den, som havde han aldrig fået mad før. Han sagde ikke et ord, men rakte mig bare den tomme skål tilbage. Hovedretten spiste han tre portioner af. Jeg har aldrig hørt nogen smaske så meget. Nu manglede vi kun desserten. Jeg skulle bare piske fløden, så jeg greb ud efter mit yndlingsspiseris, men mine hænder var blevet glatte af at arbejde med maden. Min gamle porcelænsholder til alle mine køkkenredskaber smuttede fra mig, landede på min fod og gik i tusind stumper. Der lå porcelænsskår og grydeskeer, piskeris og alt muligt andet over hele gulvet.

”AAAAAV,” råbte jeg og tog mig til foden. ”Ikke min porcelænsholder.”

Min fod var hævet. Jeg tog min sandal af, så jeg kunne se min fod. Den var som farvet med blå, gul og lilla maling.

”Så, så rolig nu, makker,” sagde Fedtegreven. ”Du skal ligge ned og have is på foden.”

”Men hvad med min holder til køkkenredskaber! Jeg kan ikke lave mad uden dén,« græd jeg.

»Så, ro på battet. Jeg laver da bare en ny til dig. Den fikser fedte-far her,« sagde fedtegreven og pegede på sig selv.

”Nej, det går ikke. Jeg gør det selv. Åååh.” Jeg prøvede at rejse mig, men foden gjorde for ondt.

”Lad nu mig, Stroganoff. Du har godt af at sidde ned og vente for en gangs skyld. Man siger at tålmodighed er en dyd. Det kunne du lære noget af,” sagde Fedtegreven.

Så fandt han nogle tomme dåser frem, en kniv og noget pap og gik i gang. Flere gange undervejs var jeg ved at bryde ind, men Fedtegreven fejede mig væk og holdt på, at jeg skulle blive siddende.

Jeg har sendt jer opskriften til, hvordan I kan lave jeres egen holder til jeres køkkenredskaber. Det kræver, at man har tålmodighed, men de bliver ret så fine til sidst. Prøv engang!

DAGENS AKTIVITETER

Til dagens aktivitet skal piltene lave redskabsholdere. De skal ikke lave hver sin, men arbejde sammen i hold á 4 om at lave 4 holdere tilsammen. Det kommer til at kræve tålmodighed, for pilt 1 skal være færdig med opgave 1, før pilt 2 kan komme i gang med opgave 2 og så videre. Der er desuden noget tørretid, som også giver ventetid og dermed træning af tålmodigheden.

MATERIALER

- Konserverdåser i almindelig størrelse (1 stk. pr. pilt)
- Pap eller tyk karton (1 stk. pr. pilt)
- Saks eller hobbykniv
- Blyant
- Maling (gerne flere farver)
- Malerpalette, tallerken eller ekstra pap til malingen
- Pensel
- Limpistol med lim

HENT BILLEDVEJLEDNING TIL KONSERVEDÅSEHOLDEREN

PILT 1

Mål bredden på konserverdåsen. Tegn så en strimmel på pap/karton-stykket med samme bredde, og klip strimlen ud. Gentag fire gange, så der er et stykke for hver af gruppens fire konserverdåser.

PILT 2

Klip strimler på den korte led af pap/karton-stykket. Strimlerne behøver ikke være lige brede,

men tilsammen skal de kunne nå hele vejen rundt om konservesdåsen. Alle fire stykker skal klippes ud, så der er et sæt til hver dåse.

PILT 3

Mal strimlerne i forskellige farver, og læg dem til tørre. Der skal være fire sæt malede strimler.

PILT 4

Lim strimlerne udenpå konservesdåsen med lim-pistolen. Sørg for, at strimlerne ikke stikker ud i bunden af dåsen, for så vil den ikke komme til at stå stabilt.

TIL LEDEREN

Fortæl piltene, at Fedtegreven har brug for hjælp til at bygge konservesdåserne om til flotte køkkenredskabsholdere.

Hvis I har pilte tilovers, når I har inddelt dem i hold á 4, kan der være flere til at male strimlerne.

Mens piltene venter på hinanden, kan I lege ståtrold eller ambulanceleg. Begge lege skal nok træne piltenes tålmodighed.

**FIND LEGENE PÅ
LEGEDATABASEN [HER](#)**

AFSLUTTENDE HISTORIE

Det tog lang tid for Fedtegreven, men til sidst stod der en færdig holder til mine køkkenredskaber. Jeg havde haft lyst til at bryde ind mange gange undervejs, for måske kunne jeg gøre det bedre eller hurtigere end ham, men jeg må sige, at den faktisk blev flot – også selvom det tog lang tid. Blev jeres holdere lige så flotte?

Da de andre kom tilbage fra deres ekspedition til flådebasen, var de både trætte og sultne, men jeg kunne jo ikke stå i et køkken med min forstuvende fod.

”Tænk ikke på det, gamle dreng. Jeg laver en gryde skipperlabskovs,” sagde Fedtegreven og blinkede til mig med sit fedtede øje.

Førhen havde jeg – den stolte Stroganoff – aldrig tilladt andre at lave mad i mit køkken. Jeg ville have været bange for, at de ikke gjorde det rigtigt, eller at de var for langsomme. Men da jeg havde set, hvordan fedtegreven gjorde sig umage med holderen til køkkenredskaberne, kunne jeg godt se, at det nogle gange er godt at sætte sig ned og lade andre komme til – også selvom de gør det på en anden måde, eller de bruger længere tid, end man selv ville have gjort.

Vi spiste Fedtegrevens mad, og Pil roste ham:

”Det smager lækkert, Fedtegreve. Der har du altså fået en konkurrent, Stroganoff.”

”Nej, Pil,” svarede jeg. ”Han er ikke min konkurrent. Han er min ven.”

BØN

Kære Gud. Tak for, at vi har lært, at vi kommer længere med tålmodighed. Og tak for, at vi alle sammen har fået en ny, flot redskabsholder med hjem, som vi kan fylde med fantasifulde ting. Tak for, at vi med tålmodighed og samarbejde har fået lært Stroganoff, at tålmodighed er en god ting. Og tak for, at vi også har lært at være mere tålmodige. Fadervor ...

SANG

Jeg vil hel're vær' os end vær' mig
(nr. 47 i March og lejr)

DAGENS TEMA: SAMARBEJDE

Pil er hovedpersonen på dette møde, hvor I skal arbejde med temaet "samarbejde". Pil har mistet sin elskede svensknøgle, som hun bruger til at fikse luftskibet, og nu må piltene lære at arbejde sammen for at finde frem til, hvor den gemmer sig.

INDLEDENDE HISTORIE

Yeeha! Halløjsa FDFere

Hvor er det fedt at skrive til jer! Mit navn er Pil, og jeg er også en af de der folk fra Amelias ekspedition. Det er mig, der er mekaniker, og jeg kan fikse det meste. Og hvis ikke, så finder jeg nok en løsning alligevel. Giv mig bare en stor rulle gaffertape, og så går jeg i gang. Nu vil jeg fortælle jer om vores seneste rejse. Er I klar til eventyr? Så kom med!

Vi var samlet i vores ekspedition og skulle til at lette anker fra en gammel flådebase i Stillehavet. Her havde vi fundet en gammel ven: ham, de kalder for Fedtegreven. Han var svømmet væk, men nu havde vi lovet at hjælpe ham hjem til Coratia. Måske har I hørt om Coratia? Det er et kæmpe kontinent med en masse vild natur. Vi havde ikke været der siden forrige sommer, hvor vi besøgte landet sammen med en masse FDFere. Kender I nogen, der var afsted?

Vi fløj af sted i vores ballonbus. Selvom hun er gammel, så spinner motoren stadig som en mis. Det er godt håndværk, kan jeg sige jer. Kaptajn Skipper stod ved roret, og jeg viste vej med kortet. Fedtegreven blev ved med at læne sig ind over kortet og prøve at hjælpe.

"Sæt dig nu ned, Fedtegreve. Jeg har styr på det," sagde jeg.

"Jamen, jeg vil jo bare hjælpe, Pil. Jeg har en smutvej," sagde Fedtegreven

Jeg afbrød ham og sagde: "Jeg er stærk og har ikke

brug for din hjælp. Jeg har altid klaret mig selv."

Det var en smuk dag til ballonflyvning, og der gik da heller ikke længe, før vi kunne skimte Coratia i horisonten.

"Der har vi hende, min gamle veninde, Coratia. Er hun ikke smuk?" Fedtegrevens øjne begyndte at blive lidt våde.

"Hvaa', har du hjemve, Fedtegreve?" spurgte jeg.

"Hva', nej nej, da. Jeg har bare fået noget i øjet."

Vi landede ved indgangen til Fedtfælden. Der var mange fedtfældefolk, som kom løbende ud for at tage imod Fedtegreven. Fedtfældefolket er lidt nogle vilde typer, så de hilste ved at slå hovederne sammen og give hinanden hårde lammere på overarmen.

"Ahh, det dufter brunt og boblende. Det dufter af hjem," sagde Fedtegreven. "Tak, for at I fandt mig og hjalp mig hjem, venner. I må sige til, hvis jeg på nogen måde kan hjælpe jer."

Vores store kok Stroganoff gik hen og gav ham en stor krammer, men han er også den rareste person, jeg kender.

"Det var hyggeligt, dit gamle fedthoved. Og tak for de nye madretter, du lærte mig. Jeg anede ikke, man kunne bruge så meget fedt og smør, når man laver mad," sagde Stroganoff.

Fedtegreven vendte sig om, men kom så i tanker om noget.

"Hør, venner. Hvis I alligevel skal have gang i busen, kan I så levere en lille pakke til min søster VatVita. I ved, hende der er dronning af Vatland. Vi driller altid hinanden lidt, og hun er så bakterie- og fedtforskrækket, så jeg har pakket en gammel

traktormotor ind. Den drypper rigtig af motorolie og gammelt fedt.”

Jeg gik frem til Fedtegreven og tog imod pakken.

”Den fikser jeg, Fedtegreve. Jeg elsker gamle motorer og dingener,” sagde jeg.

”Skal jeg ikke hjælpe med at bære den, Pil?” spurgte Stroganoff.

”Nej,” stønnede jeg under vægten fra motoren. ”Jeg kan klare mig selv.”

Vi brød op fra Fedtegreven og gik afsted mod Vatlandet, hvor VatVita og hendes vatvagter boede. Vi gik gennem De Gådefulde Grotter, forbi Den Buldrende Vulkan og gennem Den Mystiske Jungle. Det var hårdt, men jeg bar den tunge gave hele vejen.

Da vi kom frem til VatVitas hof, blev vi taget pænt imod af vores gamle venner. I Vatland hilser man med albuen. Det er vistnok noget med bakterier. VatVita åbnede spændt sin gave, men blev meget forskrækket over alt det fedt. Det tog hende ikke lang tid at gætte, at hendes bror, Fedtegreven, stod bag.

Vi tog en slapper i vattet, mens vi spiste lidt af Vatlands berømte Candyfloss. Selv Stroganoff var imponeret. De andre var ved at falde i søvn, men jeg har for meget krudt i rumpetten, så jeg ruskede i dem. Vi skal da videre på eventyr.

Tilbage ved bussen gjorde vi klar til afrejse, højste ballonerne og lettede ankeret – men da Skipper drejede nøglen i tændingen, ville den ikke starte. Han prøvede igen. Stadig ingenting.

”Den fikser jeg,” sagde jeg og greb min værktøjskasse. Jeg åbnede det store rum med svensknøglen, men hov. Den var væk.

”Hvem har rørt min svensknøgle,” råbte jeg. ”I ved, hvor øm jeg er over mit værktøj. Det er mit dyrebareste eje.”

Ingen af de andre kendte noget til det. Da jeg

kiggede igen, fik jeg øje på en lille seddel på svensknøglens plads. Måske kunne den forklare, hvad der var sket med min elskede svensknøgle.

Selvom jeg bedst kan lide at gøre tingene selv, må jeg indrømme, at jeg har brug for jeres hjælp, FDFere. Coratia er for stort til, at jeg kan lede selv, og I kan måske lede sammen med mig og hjælpe med at løse sporene. Det håber jeg virkelig, I vil.

DAGENS AKTIVITETER

Piltene skal sammen gennem fire forskellige aktiviteter. Ved hver aktivitet finder piltene en ledetråd, som fører dem videre til næste aktivitet.

MATERIALER

- Snor og pløkker
- Bind til øjnene
- Puslespil (ca. 20–30 brikker)
- Citronsaft
- Papir
- Stearinlys
- Langt tov
- Korte reb til at binde om livet
- Svensknøgle

DE GÅDEFULDE GROTTER

Piltene skal arbejde sammen i par og lede hinanden gennem De Gådefulde Grotter for at finde ind til den næste ledetråd. Piltene, som skal gennem labyrinten, skal have bind for øjnene, og makkeren skal nu guide. Når de er nået til ledetråden, bytter de rundt, og det er nu den anden pilts tur til at lede.

TIL LEDEREN

Lav en labyrint med pløkker og snor (eller andre materialer fra kredshuset). Du kan gøre labyrinten sværere ved at spænde en presenning ud, som piltene skal kravle under, eller sætte en rafte mellem to stole, som de skal over.

I enden af labyrinten lægger du en seddel, som leder piltene til næste aktivitet.

Eksempel:

**LED VIDERE VED
DET HØJESTE TRÆ**

DEN GLITRENDE KYST

På Den Glitrende Kyst er der masser af sand, og den næste ledetråd er delt op i flere stykker og spredt i sandet. Piltene skal hjælpes ad med at lede efter alle delene og sætte den sammen, så de kan finde hen til næste aktivitet.

TIL LEDEREN

Saml et puslespil, og skriv næste ledetråd på bagsiden. Sørg for, at der er skrift på alle brikker. Spred så brikkerne ud over et område, hvor de gemmes under blade, hænges i træer og skjules på andre kreative måder.

Du kan eventuelt printe en tegning, skrive på bagsiden og derefter klippe det ud.

DEN BULDRENDE VULKAN

Næste ledetråd ligger ved Den Buldrende Vulkan. Ledetråden kan kun ses i skæret fra levende ild, men ledetråden sidder fast og kan ikke rykkes tættere på vulkanen. Piltene bliver derfor nødt til at transportere et lys med flammen fra vulkanen hen til ledetråden, så de kan læse ledetråden.

TIL LEDEREN

Skriv ledetråden med citronsaft på et stykke papir. Piltene skal nu transportere et tændt stearinlys hen til ledetråden og dernæst bruge det tændte lys til at varme papiret op. Piltene kan inddeles i mindre grupper, som hver transporterer et lys.

Når papiret varmes op, bliver den usynlige skrift brun.

Det er en god idé at have lavet flere sedler med samme ledetråd, for der kan nemt gå ild i papiret.

DEN MYSTISKE JUNGLE

Et stort tov kludres sammen, og piltene bindes én for én fast et sted på det. Nu skal piltene hjælpes ad med at kludre rebet ud ved at bevæge sig mellem hinanden.

TIL LEDEREN

Aktiviteten kræver god plads. Det er en fordel af kludre tovet sammen på forhånd og så dernæst binde piltene fast til det med korte reb om livet.

Sørg for at binde en pilt fast til hver ende af tovet – ellers går det hele hurtigt helt i kludder.

Når piltene har fået kludret tovet ud, giver du dem den sidste ledetråd, som fører dem til dét sted, hvor du har gemt en svensk-nøgle.

så går det hele meget nemmere. Det har jeg lært. Faktisk så gør det ikke noget, når man har brug for at spørge om hjælp. Det er faktisk en styrke at vide, hvornår man ikke kan klare noget alene, for sammen kommer man længst.”

Jeg tror, mine ord virkede, for Skipper begyndte at slappe af, og til sidst kom vi også ud af junglen. Jeg var glad, da vi endelig fandt min svensk-nøgle igen, så jeg kaldte alle de andre sammen til et stort gruppekram, og jeg sagde tak for hjælpen til dem alle sammen. Takket være mine venner havde jeg igen min svensk-nøgle. Nu kunne jeg fikse ballonbussen igen, og vi kunne drage afsted mod nye eventyr. Jeg håber, I vil rejse med en anden gang.

BØN

Kære Gud. Tak for de venner, jeg har med mig på min vej, og tak for den hjælp, jeg kan få fra dem. Tak for det samarbejde, der gør, at vi sammen kan løse de svære opgaver. Og tak for det fællesskab, jeg er med i her i FDF. Fadervor ...

SANG

Fint frem (nr. 31 i March og lejr)

AFSLUTTENDE HISTORIE

Klarede I opgaven? Det håber jeg, I gjorde. Det var svært, men vi klarede også opgaven i vores ekspedition. Jeg har svært ved at bede om hjælp, så da jeg ikke kunne se noget nede i De Gåde-fulde Grotter og skulle have hjælp til at finde vej, var det virkelig svært for mig. Hvad nu hvis de andre sagde noget forkert til mig? Heldigvis var det Stroganoff, der hjalp, og ham stoler jeg på. Så gik det lidt nemmere.

I Den Mystiske Jungle var det heller ikke let. Her var Skipper, vores gamle kaptajn især presset, fordi han ikke kunne binde sig selv op. Jeg havde jo lige prøvet at få hjælp af Stroganoff, så jeg forsøgte at berolige Skipper lidt.

”Rolig, Skipper,” prøvede jeg. ”Det skal nok gå. Vi er her sammen med dig, og når man samarbejder,

